

VIII Międzynarodowe Biennale Miniatur – „Melchior Wańkowicz. O Polsce i Polakach”

Tegoroczna edycja biennale skupia się wizji Polski i Polaków widzianych oczami Melchiora Wańkowicza. Jako organizatorzy tego wydarzenia, zapraszamy młodzież do stworzenia miniatury - pracy plastycznej o formacie 20 x 20 cm, która będzie indywidualną wypowiedzią twórczą o naszych rodakach i kraju - o Polsce. Jesteśmy ciekawi jak ta wizja kształtuje się wśród pokolenia młodych artystów zarówno w naszym kraju jak i wśród młodych twórców z innych krajów. Ciekawa jest dla nas każda perspektywa, każde wrażenie, impresja, każdy obraz Polski jaki pojawia się w obrębie naszej rodzimej kultury jak również na arenie międzynarodowej.

Rok 2024 został ustanowiony przez Sejm Rzeczypospolitej rokiem Melchiora Wańkowicza. Przypada bowiem 50. rocznica śmierci pisarza, 80. Rocznica bitwy o Monte Cassino, 80. Rocznica Powstania Warszawskiego. Daty te wiążą się mocno z twórczością Melchiora Wańkowicza.

Wańkowicz to jeden z najwybitniejszych polskich dziennikarzy w historii, ojciec reportażu. Jak określono w uchwale „był wzorem i symbolem polskiego dziennikarstwa”, który „opisując rzetelnie rzeczywistość służył wspólnocie”. W uchwale przypomniano czasy, w których tworzył i utwory z tym związane takie jak „Sztafeta”, „Dzieje rodziny Korzeniowskich”, „Westerplatte”, „Bitwa o Monte Cassino”. Przytoczono też cykl „Od Stołpców po Kair”, który był zapisem jego własnych losów i zbiorem reportażu o spotkanych Polakach, losach emigrantów i tworzeniu wojsk polskich”.

Był mistrzem aforyzmów. Do kultury polskiej na stałe wpisały się hasła takie, jak „Cukier krzepi”, „Lotem bliżej”, czy „Legandy to dopiero trwałe prawdy”.

W Telewizji Polskiej w 1972 roku w cyklu dziewięciu odcinków nadawane były spotkania z pisarzem, który wypowiadał się na temat „Jacy jesteśmy Polacy”. Miał krytyczny stosunek do rodaków, szerokie spojrzenie na sprawy narodowe, często nie przebierał w słowach ukazując gorzką prawdę.

Wiele tekstów Melchiora Wańkowicza ma charakter uniwersalny, dotyczący każdego człowieka.

„Poczułem, że piękna nie należy przeżywać, że pięknem należy żyć. Piękno musi być jak powietrze – potrzebne i nieuświadomialne, póki jest.”

Melchior Wańkowicz, Ziele na kraterze

„Gdzie ona jest ta Ojczyzna? Niewidome nasze ręce i niewiedzące oczy pielgrzymują po gorącym śladzie jej stóp, schylając się, kluczą po kolorach jej krwi, po miejscach, gdzie czerpano jej ciało, po miejscach, gdzie powietrze drga od jej głosu.

Gdzieżeś Ojczyzno? Idziemy do Ciebie. Jesteś coraz bliżej. Czujemy Ciebie tuż i błogosławimy. I nie żałujemy – nie, niczego. I za Ciebie i za nich – za tych, którzy tu leżą.”

Melchior Wańkowicz, Szpital w Cichiniczach

„Dobrze czasami spojrzeć na siebie oczyma innych.”

Melchior Wańkowicz

„Niech nie straszy żaden krok naprzód obawą, że będzie fałszywy. Ten każdy krok nawet w złym kierunku prowadzi wyżej”

Melchior Wańkowicz